

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer V a s á r n a p .	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyiltér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	--

Állandó sertés piac Barcon.

Örömmel vesszük tudomásul, hogy Barcon oly kereskedelmi tényező van kilátásban, mely ha megvalósul, városunkra csak áldásosan fog hatni, kialvó kereskedelmünknek új lendületet ad s városunk jó hírnevét még meszszebbre fogja vinni.

Arról van szó, hogy sertés hizlaldánk — mely eddig is szak-szerű vezetés mellett az ország egyik jelentékenyebb sertéshizlaldája volt — talán közel jövőben még jelentékenyebbé vál az által, ha Barcon állandó sertés piac létesítetik, mely állami felügyelet alatt fog állani.

Ugyanis a vidéki sertés piac rendezése céljából a nagyméltóságú földművelésügyi miniszter egy szakértekezletet hívott egybe f. hó 8-án Budapestre, a melyre a baresi sertéshizlaldó-társaság is kapott meghívót.

A meghívás alapján a nevezett társaság képviseltette is magát Dr. Piszár Antal ügyvéd által, ki az értekezleten tevékeny részt vett s igen szép missiót teljesített akkor, a mikor a baresi sertéshizlaldó-telep részére az állam felügyelete alatt álló állandó sertés piac létesítését kérelmezte.

Kérése annál inkább is jogos, a mennyiben a hizlaldónk

mindazon berendezésekkel fel van ruházva, mely egy állami felügyelet alatt álló vidéki sertés piac követelményének megfelel.

Megfelel még pedig azért, mert mind kereskedelmi mind természeti és földrajzi fekvésénél fogva a dunántúli-kerületben talán csak egy, — a Győri mulja fölül.

Reméljük, hogy a miniszter is méltányosnak találja Dr. Piszár Antal és a Részvénytársaság kérelmét s így talán a fáradozás nem lesz eredménytelen s a cél elérésével városunk emelkedni fog egy nagy vidék központjává fog válni.

Bizony annyi hanyatlás után jól is fog esni egy kis emelkedés, s mi hisszük, ha egyik meg jó, meg fog utánna jönni a többi is, mi városunk fejlődését előmozdítja; várjuk még a bíróságok megérkezését, várunk még gyárak létesítésére, hozza Isten mihamarabb mindegyiket.

A közoktatásügyi miniszter és a tanítók.

A második ezredév hajnala örömteljesen, rózsás színben viradt fel a magyar tanítóság számára, amennyiben Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter nyílt levélben tisztelte meg a hazai tanítóságot, üdvözlölvén őket, mint a hazai munkáikat, elismerését fejezte ki előttük eddigi hasznos működésükért, buzdítván őket a nemes munka további sikeres tel-

jesítésére.

E levél nemesak megtiszteltető a hazai tanítóságra nézve, hanem egyszersmind fényes bizonyítéka annak is, miszerint a miniszter tisztelni és becsülni tudja azt a kart, a mely eddig elhagyatva a világtól a társadalom mostoha gyermeke volt. A miniszter felemelte a tanítóságot abból a mederből, a melybe a társadalom taszította, hol részük csak megvetés és lenézés volt, arra a magaslatra, a mely őket illeti. Megmutatta a világ előtt, hogy ezt a testületet, melynek kezében hazánk kulturális fejlődése, hazánk szellemének alapköve van letéve, tisztelni és becsülni kell. Rá mutatott arra, hogy a tanítói hivatás nemesak hogy nem az utolsó helyet foglalja el a társadalomban, hanem oly fontos mint bármely más hivatás — nemes és tisztességes, sőt tekintve a szent célt, honleányokat, s honfiakat nevelni a hazának sokakon fölül emelkedik.

És van-e tanító a ki ennen a megtisztelő bizalomnak nem örülne? Van-e tanító, kinek szívét fel nem melegítik a miniszter őszinte szavai. Van-e a kit az elismerés szava, ha lehet még nagyobb lelkesültségre s buzgalomra ne indítaná. Nem, nem képzelhetünk mi olyat!

A miniszter úgy szolt a tanítókhoz, mint szerető családfő szokott szólni a család tagjaihoz. Meleg szeretettel, igaz őszinteséggel és a bizalom legszebb hangján. Ez minden esetre jól esik a családtagoknak, hát még azoknak, kik eddig elé a család mostoha gyermekei voltak, hiszen a szeretet édessé teszi a keserű kenyeret, egy őszinte szó elfeledtet sok

T Á R C Z A .

BATHÓ JUDIT.

írta
Szántó Antalné

(folyt.)

Boross Judit egyike volt a vidék legünnepeltebb szépségeinek. Az ifjuság üde teljében duzzadó, karsu alakja ki-magaslott a leányok sorából. Selyempillás, sötét tapadófényű szemei ábrándos kifejezést adtak csodás báju arcának, melyet hullámos barna haj körített.

Könnyen érthető hát hogy e bájos jelenség, egy nagy vagyon szinaranykeretében, vonzó pontját képezte a megye elit — multságainak. Az imádók egész serege csoportosult köréje és nem egy fényes partie-nak elismert kiváló egyéniség valót kudarcot, hevesebb ostromot intézve szivecskéje ellen.

A német Walden báró, ki hódolatával terjedelmes birtokának ténnyét is lábai elé rakta, nemkülömben számos más előkelőség, kik különböző előnyök révén

reménylették szívét és kezét elnyerni, kivétel nélkül rideg közönyt tapasztaltak a büszke szép leány részéről, ki nem lát-szott kellőképp méltányolni hódolói föltünő érdemeit.

A tömjénezők csoportjától távol állt egészen harczonkivül a sötétfejű daliás Bathó Lőrincz. Mélytűzű szemei csak elvéve tévedtek a kecses Judit felé s ha az igéző leány bársonyos tekintete rá-tapadt arcára elfordult, oda hajolva a kis szőke Kardos Julishoz, hogy belesugjon egyetmást a fülébe.

Kardoséknál találkoztak elsőben. Judit vigan croquetezett a négy szőke Kardos-leánnyal, mikor Bathó Lőrincz beugratott lovával a kastély virág-köröndös udvarára. A szőke leányok körül fogták, Kardos-bácsi is szívesen marasztotta, míg Lőrincz néni vonakodás után, — bár nem volt éppen ritka vendég a háznál, részt vett a lányok játékában.

Pár nap mulva, mikor a leányok Judittal a nyitott, szellős fillágoriában mul-lattak, az ut kanyarulatánál hirtelen föl-tünt feljük vágató alakja. A csengő ka-

czaj meg szakadt, a kipirult arcok vára-kozon néztek eléje. Közelükbe érve meg-emelintette kalapját — egy szikra pattant ki szeméből, bele a Judit nagy sugaras szemébe — és ellovalgolt mellettük. A leányok csalódással vegyült kedvteléssel néztek utána, míg délczeg alakja el nem tünt az ország-ut távolában . . . De nem tünt az el, ha nem is láthatták, mert ott maradt az utolsó hajszálig a Boross Judit hevesen dobogó szívében.

A Walden báró majálisán történt . . . Oda gyűlt a vidék színe — java. A báró áldozatkészsége valóságos tündérkertet rögtönzött a vadonból; fénylett ott fű, fa, bokor annak a két bársonyos szemnek a gyönyörködtetésére.

A Boross Judit halványkék foulard-ruhája mint egy mosolygó azur darab villogott ki a lenge fehér és rózsaszínű toillet-felhők közül. Szemei a tánc hevében fölesillogtak mint két égő zsarátnok, meglazult haja sötéten fénylő koronaként borult fehér homloka fölé.

A körülrajongott leány fájó őrzt érzett szívében; az az egy, ki megbontotta édes

lelki fájdalmat, a jóindulat és rokonszenv mindenkor buzdít és lelkesít a munkára, feléleszti a esüggedőket; edzi erőket és ösztönöz a kitartásra.

A miniszter e levelével legigazibb jelét adta a tanítósnak arról, hogy szívén viseli a tanítók érdekét, megerősítette azt a hitet, azt a rendíthetlen bizodalmat, melyet a tanítósnak a népnevelés ügyét illetve, magas állásának elfoglalása percében beléhelyezett.

A tanítósnak meg lehet nyugodva és bizvást remélhet jobb sorsot, egy szebb jövőt, mert ott a hol jóakarát honol, a tanítói hivatás iránti szeretet tüze ég, ott a tanítók anyagi és erkölcsi támogatása nem késhetik soká, jönni kell és jönni fog egy jobb kor, amidőn a tanítóknak helyzete javulni fog, a megélhetés számukra biztosítva lesz; amikor elnémul a tanítók ajkán a panasz és begyógyulnak a mostoha sors által feltépett sebek. A midőn a tanító élhet hivatásának s lelkesülten lelkes honfiakat nevelhet a hazának, mert nem kell majd mindennapi kenyérért küzdeni.

Magyarország népoktatás ügye bármike lehet közoktatásügyi miniszterére. Egy vasszorgalmu és akaratu férfiut találunk benne, ki egy évi minisztersége alatt évtizedes munkákat végzett, aki éles szellemével mindjárt átlátta népnevelés ügyünk bajait, rögtön ráakadt az akadályokra, melyek népnevelés ügyünk menétét nehezítik.

Wlassics Gyula nem ismer fáradságot akkor, midőn arról van szó, hogy a hazának önzetlen szolgálatot tegyen. A sok életbe léptetett, valamint a tárgyalás alatt levő reform intézkedések mind arra mutatnak, hogy a miniszter komolyan és erőfőnek teljes erejével felakarja támasztani mélyen szunyadó álmából népnevelésünket, fel akarja éleszteni és egyszersmind egészséges életet önteni belé. Évtizedek mulasztását pótolja egy maga, a haladás útjára igyekszik terelni azt az ügyet, a melylyel eddig legkevésbé foglalkoztak, amelyet mindenki lényegtelen tényezőnek tartott, de mely a maga valóságában a haza legfontosabb, legszentebb ügye.

Szóval a népnevelés ügye a második

ezredévre helyes és nagy horderejű alapot kap, czélhoz vezető irányt a siker eléréséhez.

Ezek után nem lehet nagyobb óhajunk mint az, hogy Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszternek még sokáig legyen alkalma lelkes munkásságát a haza szent ügyében érvényesíteni, alkotni képes tett erejét a népnevelés — és tanügynek szentelni és azzal felvirágoztatni. Önfeláldozó munkássága közben pedig ne vonja meg ezentul sem jóindulatát a tanítókról, mert a miniszter elismerése képes őket leginkább lelkesíteni és buzdítani szép hivatásuk teljesítésére. Ha a vezér a szövétneket magasra tartva, bevilágítja a tanítók pályáját, ki téveszthetne irányt? Midőn pedig tanügyünk felvirágozik, vele együtt hazánk szellemi hatalma is lendületet nyer.

Legyen a második ezredév miként hajnala, a nemzeti népnevelés megalapítása, a magyar tanügy ujjá születésének diéső korszaka. *Erschinger János.*

H i r e k.

Tisztelettel kérjük lapunk szives olvasóit legyjenek szivesek lapunkat a „Barcs és Vidékét” kérni a szomszédos városok és helységek vendéglői s kávéházaiban is

— **Nemes szívű gróf.** Széchenyi Imre gróf szép példáját mutatja a jótékonyiságnak azzal a nemes eselekedetével, hogy kálmánésai béresei közt, a kiket a sertésvész megkárosított, 1200 koronát osztott ki.

— **A barestelepi olvasó és társaskör** 1896 február hó elsején saját helyiségeiben a pécsi zenekar közreműködése mellett zártkörű calico bált rendez. Belépti-díj személyenként 1. frt, családjegy 2 frt.

— **Hymen.** Losonczy Lehel, zala-lövői gyógyszerész, eljegyezte Babócsáról Skribanek Jolánt, Skribanek Adolf körorvos leányát, lapunk szerkesztője nővérét.

— **Mult vasárnap** tartotta meg a helybeli tűzoltó egyesület rendes elméleti gyakorlatait, a melynek előadója Valkó Gyula főparancsnok távollétében Schleining Károly főparancsnok-helyettes volt. A gya-

korlat befejezte után Perl alparancsnok rövid beszédében figyelmeztette a tűzoltó bajtársakat Magyarország ezeréves fennállására és ezzel kapcsolatban az egymásiránti bajtársi szeretetre, valamint embertársainknak segélynyújtására és veszélybeni támogatására. Szavait az ezeréves Magyarország éltetésével fejezte be, a mire a többi bajtársak lelkes éljenezéssel feleltek.

— **Előléptették a katonaságnál, barcsiakat:** Bódy Gyulát hadnaggyá, Fuchs Mórt tiszthelyettesé. Továbbá Dr. Kronberger Vilmost t. segédorvossá.

— **A barcsi izr. iskolaszék** mult vasárnap tartotta közgyűlését, melyen elhatározták, hogy részt vesznek a milleniumi kiállításán, a mennyiben egy tanuló fiúnak irását és rajzát, s egy leány kézimunkáját küldik fel a kiállításra.

— **Szláviánszky orosz ének-társulata** jövő hó 11-én érkezik 1 előadásra Slavon-Verőczére. A társulat 48 tagból áll, köztük 7—8 éves fiukkal, kik szőlóban is fognak énekelni. A társulat föllépésére a város közönsége már előre 400 frtot biztosított.

— **Zsidó temetés harangszóval.** Mint tudósítónk írja, f. hó 9-én temették Gyöngyös-Melléken Adler József 64 éves rabbit, ki igen népszerű ember volt, szeretete a nép valláskülönbség nélkül. A halottasház udvarán gyászbeszédet tartott felette Dr. Kohn Armin szigetvári rabbi, azután innét bevitték az imaházba, hol Groszmann S. L. szt.-lőrinczi rabbi szószokolt. Midőn a menet megindult az imaházból a temetőfelé, megkondultak a ref. templom harangjai s harangzugás kísérte a rabbit egész a temetőig. A temetőben az ottani ref. lelkész Begedy Lajos tartott szép beszédet.

— **Egy szomorú eset a jégen.** Kaposvári tudósítónk írja a következőket: Eekensberger adóhivatal neje e hó 10-én vigan ment ki kis leánya társaságában a jégre koresolyázni. Eekensbergernek ki már huzamosabb idő óta szíváfásában szenvedett, szigoruan el volt tiltva az ilyenfajta mozgás. De ő ennek daczára felhasználta az alkalmat férje távollétében — ki N. Atádon időzött — és élvezte a farsztó sportot. Alig fél órai koresolyázás után, már

álmaait teljesen kivonta magát az ő esábos köréből, egy-egy fordulat táncz, azután átengedte imádóinak.

Kimondhatatlan keserű érzés lepte el szívét . . . Kivágyva a mulatók zajából a fényben uszó kör sötét háttérébe vonult, hol lepihenve egy esonka törzsből formált szökre búsan elmerengve nézte a szökellő szaroklángok fényében hánykodó fantasztikus árnyakat. A zene messze élőmlő hangjai elringató lágy futamokban hullámzó körül magányát, melyet a lombokon átszűrődő világosság elmosódó halvány fénybe burkolt.

A derengő homályból egy sötét árnyék tömörült ki. Nehéz léptek alatt zizegve jaidult föl az avar, a lehajló galyak sorogva bókoItak utána, amint szálás alekjával félrelibbentette utjából . . . Borros Judit szívének szilaj dobogása megakasztá lélegzetét.

— Egyedül, elvonultan Judika kisasszony? szólalt meg a Bathó Lőrincz férfiai mély hangja s mint villamos-áram futta végig a leány remegő alakját; megrezdült minden idegszál.

— Untam már a tánczot, felelte elfogódottan.

— Unta? . . . pedig a szöke báró ma tultett minden várakozáson esakhogy lángba nem borította zerdejét tündére tiszteltére . . . Ez hálátlanság!

— Nevezze annak, de untatnak, mind mind; — daczos hangjába keserűség vegyült. — és maga Lőrincz kerül engem!

— Kerülöm? esalódik! Hol a dűsgazdag Walden báró és más érdemes ifjak hiába versengenek, oda nem tolokodik Bathó Lőrincz az ő tenyérnyi földjével — soha!

— Csak azért Lőrincz, nem másért?

— Csak azért!
Boross Judit elfojtott heve hirtelen föllángolt biborban merítve bájos szép arezát; két kis bársonyos kezébe temette az ifju erős jobbát és a szemébe nézve azzal a szivig ható fénylő két szemével megolvadt hangon félénken rebegte; én önt szeretem Lőrincz s ha magának nem kellek — nem megyek férjhez soha!

Az erős szál alak megingott, mint a tövén talált óriás fa és a bizonytalan moz-

dulat ott ért ezélt a Judit epedő, ódes piros ajakán.

Nagyot bámult a világ, mikor Bathó Lőrincz oltárhoz vezette Boros Juditot és haza tért vele az Alsó-diósi kastélyba a Judit öröklött birtokára. A sok mendedmonda találgatás majdhogy kinem forgatta a vén földet sarkaiból, — jó szerenese, hogy már akkor oda volt rozsdásodva.

A szöke Kardos Julis sok rejtett könyvet hullatott mig kezét nyujtotta. Borkor Laczinak a kis zömök Felső-diosi jöszág-izgatónak . . . Rég szaladgált már az igazgatóék árnyas udvarán a szöke virgoncz Pista gyerek, mikor Judit asszony egy titkolt hő vágyának teljesedését évről évre hiába remélte. Oda tapadva kedves lényének édes gyöngédségével ahhoz a délezege urához, ugy esüngött rajta odaadó szerelmének bensőségteljes érzetével, mint repkény az óriás tölgy sudarán; és mikor végre-végre a golya egy kis leánt tett le a boldog anya ölébe, esupa gyönyörűség közt telt el az alsó-diósi földesasszony élete.

(foly. követ.)

kezdte magát rosszul érezni, de mit sem említett felőle, vele tartott barátnőjének. A koresolyázást csak folytatta tovább míg végre a fulladozása egészen elvette erejét s a korláthoz érve, abba kapaszkodni akart, de hátra dőlt s egy pillanat múlva halva feküdt a jégen.

A körül állók kétségbe esve nézték a váratlan eseményt, s aztán haza szállították a szerencsétlen asszonyt árván maradt kis leánya kíséretében, ki keserves zokogással vigasztalhatatlanul kísérte szeretett édes anyját lakásukra. A férj, ki a szerencsétlen esetről mit sem gyanítva este 8 órakor megérkezett s halva találta feleségét, majd meg örült e váratlan tragikus esemény felett.

A részvét általános, mert Eekensberger Kaposvárnak ismert és tiszteletben álló egyéne.

— **A kaposvári izr. nőegylet bálja**, mely e hó 11-én volt, fényesen sikerült ugy kedélyességre, mint anyagi dologban. Ugy a kaposvári, mint a környékbeli intelligencia, nagy számmal volt képviselve. Ott láttuk a többek között Somogy megye főispánját, Tallián Gyulát, Kapotsfi Jenő orsz. képviselőt, ugyszintén a közöshadseregbeli és honvédtiszteket.

A bál, mely jótékony célra rendeztetett, 300 frt. útszta jövedelmet hozott. Kunfi uró buzgalmának köszönhető e fényes siker, ki, mint az egylet elnöknője szerepel, nem kevésbé a rendezőségnek, mely kitünően működött.

— **Kisiparosok segítése.** A székesfőváros közgyűlése 5000 frtot szavazott meg arra a célra, hogy abból a kiállításán részt venni szándékozó, de a kellő anyagi eszközökkel nem rendelkező kisiparosokat segítsék. Báresak a vidéki városok is követnék a körülményekhez képest ezt a jó példát.

— **A Koronázás jelvényei a milléniumon.** Ő felsége apostoli királyunk legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben megengedte, hogy a szent korona és a többi királyi jelvények a honalapítás ezredéves ünnepe alkalmából közszemlére kitéssenek.

— **Munkácsy új képe.** Munkácsy Mihály legújabb képe, az Ecce homo, mint Párizsból jelentik, most már csaknem elkészült. A párisi műértők rendkívül érdeklődnek az új alkotás iránt s úgy vélekednek róla, hogy méltóan sorakozik többi Krisztus-képeihez. Munkácsyt párisi barátai arra kérik, hogy állítsa ki Párisban képét, mielőtt Budapestre szállítja, s a mester minden valószínűség szerint meg fog felelni ennek a kívánságnak. Munkácsy most, a szakadatlan munkától, kissé rosszul érzi magát, baját az elektromos fény okozta, mivel a mester, az esti órákban készítette ezt a képét. Orvosai azt ajánlották neki, hogy sokat legyen a szabad levegőn s néhány napig ne dolgozzék. Bajja jelentéktelen.

— **Asszony tanárok.** Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter az országos középiskolai tanárvizsgáló bizottság elnökéhez rendeletet intézett, melyben értesíti, hogy azok a nők, a kiket az ő engedélyével vesznek föl felsőbb tanintézetbe, épp oly föltételek melet boesátandók a középiskolai tanári vizsgálatra, mint a férfiak s a tanárvizsgálati szabályzat intézkedései velük szemben is egész terjedelmükben alkalmazandók. A miniszter rendeletében megjegyzi még, hogy a nők ta-

nári vizsgálatain semmiféle enyhébb elbírálásnak vagy könnyítésnek helye nincs.

— **A kaposvári jégpálya.** Évek óta várta Kaposvár közönsége egy új jégpálya létesítését, a mit eddig nélkülözniök kellett. Most végre Krecsis tanár véget vetett e miszeriának és fáradhatlan buzgalomával megalapította az új és minden tekintetben kényelmes jégpályát, melyre Kaposvár méltán büszke lehet. Igen eszinos kis házikóval van ellátva, melyben a gárdedámok részére egy kényelmes tágszoba áll rendelkezésre. A jégre néző oldal üveg-falat képez, melyen át kényelmesen lehet nézni a vigan koresolyázók elegans nagy csoportját.

Ezenkívül a pálya a legmodernebb világítással van ellátva, ugyanis 2 óriási ivilámpa szórja a nappali fényt a vidám zsongó, bongó fiatalság közé.

A hálás közönség nagy számmal látogat el, és valóságos családias összejövetelek tartatnak.

Most csak tartós hideg után epednek a kaposváriak, kiknek ma már nincs gonjuk arra, hogy hová menjenek koresolyázni.

— **Jégpálya alakult Barcon** az újvaspálya mellett, mult vasárnap nyitották meg zenezóval, épület ugyan nem áll mellette a gárdedámoknak, mint a kaposvári jégpályán s lámpa sem világít rajt, de mindezek hiányával azért a barcsi közönség elég jól mulat és nagyszámmal látogatja a jégpályát.

— **Időjárás.** Végre megértük nagy sokára, hogy havunk is van, egy rövid napi esés után meglehetősen vastag hó borítja a fagyos földet, tél uram jól remekelt. Az idő most esőndes, enyhe.

Közgazdaság.

Bortermelésünk érdekében.

Szomoruan látjuk mint vesztették el a hegylejtők szép diszükét és kopárságuk ezer meg ezer szőlőművelőt fosztott meg kenyérétől. Egy apró, szabad szemmel nem látható féreg képes volt hazánkat egyik legjobb jövedelmi forrástól megfosztani, mi a nép anyagi helyzetén érzékeny esorbát ejtett. Évek óta folyik a harez, a védekezés a phylloxera ellen de hasztalan ez elősdi csak szedte áldozatát míg legjelesebb bortermő vidékeink immár sivár pusztasággá váltak.

A vagyonosabb emberek nagy áldozatok árán segítenek a bajon és ellentálló amerikai szőlővesszők ültetésével próbálnak szerencsét, a legtöbbször igen sikeresen, de a termelők zöme, — a szegény nép kénytelen tétlenül nézni egyedüli jövedelmi forrásának megsemmisülését.

A szegény nép anyagi helyzete nem engedi meg, hogy drága pénzen amerikai alanyokat szerezhessen, főleg pedig nem képes 5—6 éven át szőlőjét jövedelem nélkül művelni, hanem kénytelen ezt parlagon hevertetni és más kereseti forrás után nézni, napszámba menni, hogy életét fentarthassa. És hányszor napszám sem akad és akkor kénytelen nélkülözni, sőt sokszor éhezni is.

Ilyen szomorú sorsra jutott számtalan család, akik azelőtt a jobb módúak közé tartoztak.

A phylloxera elleni védekezés céljára a kormány már nagy áldozatokat hozott, egyes az e célra alakult egyesületek

és szövetségek nagy és jótékony buzgóságot fejtettek ki ez ügyben, de hiába a szőlők újjá alakítása a csekély anyagi erő miatt csak nagyon lassan halad előre, a nép nyomora pedig egyre növekedik.

Végre a kormány belátva, hogy az eddigi kísérletek, az eddigi intézkedések nem hozták meg a kellő eredményt, a népet pedig meg kell menteni a nyomortól, egy újabb intézkedést talált szükségesnek. Olesó és könnyen törleszthető kölesönnel előmozdítani és lehetővé tenni az új szőlők ültetését.

E célból Darányi Ignác z földművelésügyi miniszter mult héten törvényjavaslatot nyújtott be a képviselőházhoz, melynél fogva a szőlők újjá ültetésére a szőlőbirtokosoknak holdankint 600 frtig terjedő s legföljebb 5 és fél százalékos kölesönt helyez kilátásba, mely kölesön törlesztése 5 év múlva, tehát akkor a mikor a szőlő jövedelmezővé válik venné kezdetét.

Ez minden esetre igen előnyös volna és a szőlőbirtokosokra nézve kedvező, mert ily módon képesek lennének szőlőiket beültetni és régi jövedelmező kereseti forrásukat visszaszerezni. Ez lehetővé tenné azt, hogy szegény szőlőbirtokosaink ismét jobb napokat érnének el és biztosabb megélhetést.

A kormánynak ezen szándéka — amint értesülünk — országszerte nagy meglepedést szült, mely bizonyára számtalan családot fog megmenteni a nyomortól.

— **Raktár- kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzráló- bank baresi raktárainak Készlet f. hó 1-én 87029 mm, 659600 biztosítási érték Beraktárlás 1-től 15-ig 9941 mm. 72000 biztosítási érték Összesen 96970 mm. 731650 biztosítási érték. Kiraktárlás 1-től 15-ig 13899 mm. 98150 biztosítási érték. Készlet 15-én 83071 mm. 633500 biztosítási érték. Részletezés: 47763 mm. buza 10832 mm. rozs 5780 mm. árpa 4737 mm. zab 6758 mm. tengeri 210 repeze 66 hüvelyesek 611 mm. liszt 6314 különféle.

Barestelep 1896 január hó 15-én.

— **A buza ára és a tultermelés.** Vannak bizonyos körök, melyek a buza árának évek óta tartó hanyatlását még mindig a tultermelésnek igyekeznek betudni. Mennyire alaps ez a nézet azt megítélhetjük a londoni Statist-nak ez előkelő angol folyóiratnak következő adataiból:

Mult évi augusztus 3-tól január elejéig a tengerentuli államok, továbbá Románia és Oroszország buza exportja volt 1895-ben 18,432 ezer quarter, míg a megfelelő időszakban azaz 1894-ben 19,332 ezer quarter tett ki. 1896-ban Argentina exportja nem lesz több egy millió tonnánál, 1894-ben másfél millió volt. Ausztrália tetemes bevételre szorul, melyet valószínűleg Californiából fog fedezni. Az árak mindmellett korántsem emelkednek úgy, a mint kellené. Akármilyen okozza tehát az árak stagnációját akár a monometanizmus, akár a különbözőzeti üztek a tultermelésnek nincsen szerepe benne egyszerűen azért, mert ez a falra festett rém nem létezik s csak arra jó, hogy azokat, a kik nem néznek a dolog velejébe, tévutra vezesse s úgy állítsa oda a világ gazdáit mint a kik saját szerencsétlenségük kovácsai. Pedig nem azok.

B. H.

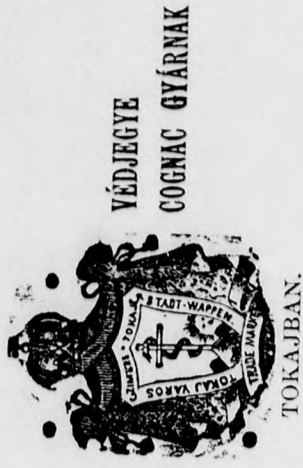
Nem

utánzott „TOKAJI COGNAC.” Ezek ugyan nagyon ólések, de ép oly rosszak és így még a legkisebb öszszegyet sem érik meg. — Eme értéktelen utánzatok könnyen felismerhetők mert

1) nem az egyedüli és csakis Tokajban létező

ELSŐ TOKAJI COGNAGYÁRBÓL származnak,

2) ezen **TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL** nincsenek ellátva:

BEJEGYZETT
AZ ELSŐ TOKAJI

Valódi csakis

TOKAJI COGNAC
TOKAJVÁROS CZIMERÉVEL

az

ELSŐ TOKAJI COGNAGYÁRBÓL, TOKAJBAN

a mely 1893 | 94 évben, mint hiteles közjegyzői okirat bizonyítja

725 130 Liter bort használt fel.

A fenti eredeti Tokaji Cognac kapható: HERZOG JÓZSEF urnál továbbá minden jobb fűszer és esemege kereskedésben, gyogytárak és jobb kávéház és éttermekben.

5-5

Özv. Habianac Augusztné.

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete könyv-papír-
író-és rajzeszközök raktára.

B A R C S O N .

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

**A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet
bármily megrendelések teljesítésére**

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari
nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek,
üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések,
gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

